Тетяна Обидєннова[1], Андрій Кізілов[2]

ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНО-ТРАНСФОРМАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМНИЦТВА НА ЗАСАДАХ КОНТРОЛІНГУ

У статті досліджено аспекти формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу. Обґрунтовано сутність стратегічно-трансформаційного розвитку як комплексного процесу якісних і кількісних змін, спрямованих на забезпечення довгострокової життєздатності підприємства в умовах динамічного середовища. Визначено роль контролінгу як інтеграційної управлінської концепції, що поєднує функції планування, аналізу, моніторингу, координації та регулювання, формуючи цілісну інформаційно-аналітичну основу управління.

Розкрито зміст і структуру механізму, який включає цільовий, аналітичний, організаційний, інформаційний, контролінговий, інструментальний та регулятивний блоки, що забезпечують комплексний управлінський вплив на процеси трансформації. Обґрунтовано принципи формування механізму, зокрема системності, адаптивності, інтегрованості, орієнтації на результат та цифровізації. Визначено функціональне наповнення механізму через ключові функції контролінгу та охарактеризовано інструментальне забезпечення, що включає сучасні аналітичні та управлінські інструменти.

Запропоновано поетапний підхід до реалізації механізму, який передбачає діагностику стану підприємства, формування стратегічних цілей, розроблення трансформаційної стратегії, впровадження інструментів контролінгу та здійснення моніторингу і коригування. Обґрунтовано роль цифрових технологій та інформаційного забезпечення у підвищенні ефективності управлінських рішень і забезпеченні адаптивності підприємства. Зроблено висновок про доцільність впровадження запропонованого механізму як інструменту підвищення ефективності управління, зниження ризиків та забезпечення стійкого інноваційного розвитку підприємництва в умовах цифрової економіки.

Ключові слова: *механізм управління, стратегічно-трансформаційний розвиток, контролінг, цифровізація, управління підприємництвом, інформаційно-аналітичне забезпечення, інструменти контролінгу.*

Рис. 3. Табл. 1. Літ. 14.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-297-308-318

[1] https://orcid.org/0000-0002-5548-3906

[2] https://orcid.org/0009-0000-7260-7395

Tetiana Obydiennova, Andrii Kizilov

FORMATION OF A MECHANISM FOR MANAGEMENT OF STRATEGIC-TRANSFORMATIONAL DEVELOPMENT OF ENTREPRENEURSHIP ON THE BASIS OF CONTROLLING

The article examines the aspects of forming a mechanism for managing strategic-transformational development of entrepreneurship on the basis of controlling. The essence of strategic-transformational development is substantiated as a complex process of qualitative and quantitative changes aimed at ensuring the long-term viability of the enterprise in a dynamic environment. The

[1] V.N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv. Ukraine.
[2] V.N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv. Ukraine.

© Tetiana Obydiennova, Andrii Kizilov, 2026

role of controlling is determined as an integrative management concept that combines the functions of planning, analysis, monitoring, coordination and regulation, forming a holistic information and analytical basis for management.

The content and structure of the mechanism are disclosed, which includes target, analytical, organizational, information, controlling, instrumental and regulatory blocks that provide a comprehensive management impact on transformation processes. The principles of forming the mechanism are substantiated, in particular, systematicity, adaptability, integration, result orientation and digitalization. The functional content of the mechanism is determined through the key functions of controlling and the instrumental support is characterized, which includes modern analytical and management tools.

A phased approach to the implementation of the mechanism is proposed, which involves diagnosing the state of the enterprise, forming strategic goals, developing a transformation strategy, implementing controlling tools and implementing monitoring and adjustment. The role of digital technologies and information support in increasing the efficiency of management decisions and ensuring the adaptability of the enterprise is substantiated. A conclusion is made about the feasibility of implementing the proposed mechanism as a tool for increasing management efficiency, reducing risks and ensuring sustainable innovative development of entrepreneurship in the digital economy.

Keywords: *management mechanism, strategic and transformational development, controlling, digitalization, entrepreneurship management, information and analytical support, controlling tools.*

Peer-reviewed, approved and placed: *05.03.2026*

Постановка проблеми. Сучасне підприємництво функціонує в умовах високої мінливості зовнішнього середовища, посилення конкуренції, цифрової трансформації економіки, прискорення технологічних змін та зростання вимог до швидкості прийняття управлінських рішень. За таких обставин традиційні підходи до управління, орієнтовані переважно на підтримання поточної діяльності, уже не забезпечують належного рівня стійкості, адаптивності та довгострокової конкурентоспроможності. Це актуалізує потребу у формуванні такого механізму управління, який був би здатний поєднати стратегічне бачення розвитку підприємства з інструментами оперативного регулювання трансформаційних процесів.

Стратегічно-трансформаційний розвиток підприємництва доцільно розглядати як комплексний, багаторівневий і безперервний процес якісних та кількісних змін, спрямованих на забезпечення довгострокової життєздатності підприємства. Його зміст не обмежується пристосуванням до зовнішніх викликів, а охоплює активне формування нових ринкових можливостей, переосмислення бізнес-моделі, модернізацію організаційної структури, впровадження інновацій та розвиток людського капіталу, а управління таким розвитком потребує спеціально сформованого механізму, який забезпечує узгодження цілей, ресурсів, процесів і результатів, що зумовлює необхідність уточненняйого змісту, структури, принципів, інструментів та логіки функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання стратегічно-трансформаційного розвитку підприємництва, формування моделей управління та використання контролінгу як інтеграційного інструменту досліджуються у працях вітчизняних науковців, зокрема: Г. О. Швіндіної [1], І.

Сидорчук [2], А. П. Свистовича, Л. І. Любчинського, О. А. Кононенка, М. Е. Скворцова, П. Ю. Яригіна, С. Р. Цвика [3], О. В. Лозової, Н. Л. Кужель, О. В. Кужель [4], В. І. Чобіток, Т. М. Шелест [5], О. С. Плесюк [6], В. В. Москаленко, М. Д. Годлевського [7], Д. Р. Гаврась, О. Ю. Ємельянова [8], З. О. Коваль [9], О. В. Федірець, І. В. Ткач, Є. І. Мазур [10], Н. О. Кондратенко, М. М. Новікової, М. В. Волкової, А. Б. Швед [11] та ін.

Разом із тим аналіз наукових джерел свідчить, що більшість досліджень зосереджена на окремих аспектах стратегічного управління, інноваційного чи цифрового розвитку підприємств. Водночас питання формування цілісної моделі управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу, як інтеграційної системи планування, аналізу, моніторингу та координації, залишаються недостатньо розробленими, що зумовлює необхідність подальших досліджень у напрямі обґрунтування теоретико-методичних підходів до побудови такої моделі управління.

Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методичних підходів до формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу, визначення його структурних елементів, функціонального наповнення, принципів побудови, інструментального забезпечення та етапів практичної реалізації.

Основні результати дослідження. Сутність стратегічно-трансформаційного розвитку підприємництва доцільно розглядати як комплексний і багаторівневий процес якісних та кількісних змін, спрямованих на забезпечення довгострокової життєздатності підприємства в умовах динамічного та турбулентного середовища. Такий розвиток передбачає не лише адаптацію до зовнішніх викликів, а й активне формування нових ринкових можливостей, що реалізується через переосмислення бізнес-моделі, трансформацію організаційної структури, впровадження інновацій та розвиток людського капіталу. У цьому контексті стратегічно-трансформаційний розвиток набуває ознак безперервного процесу, орієнтованого на випереджувальну адаптацію та створення стійких конкурентних переваг.

Особливістю такого розвитку є його інтеграційний характер, оскільки він поєднує стратегічне бачення майбутнього підприємства з інструментами оперативного управління. Це зумовлює необхідність формування ефективного механізму координації управлінських рішень, який забезпечував би узгодженість між цілями, ресурсами та результатами діяльності [12]. У цьому аспекті важливу роль відіграє контролінг, який виступає не лише як функція контролю, а як системоутворюючий елемент управління, що інтегрує планування, аналіз, моніторинг і регулювання діяльності підприємства.

Під механізмом управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу доцільно розуміти цілісну сукупність взаємопов'язаних цілей, принципів, функцій, методів, інструментів, інформаційних потоків, організаційних зв'язків та регулятивних процедур, за допомогою яких забезпечується формування, реалізація, моніторинг і коригування стратегічних змін у діяльності підприємства. На відміну від загальної системи управління, механізм має більш прикладний характер,

оскільки фокусується на тому, яким саме чином здійснюється вплив на об'єкт управління, у якій послідовності реалізуються управлінські дії та які інструменти забезпечують досягнення запланованих результатів.

Сутнісною ознакою такого механізму є його інтеграційний характер. Він повинен забезпечувати одночасно стратегічну спрямованість, організаційну гнучкість, аналітичну обґрунтованість, ресурсну узгодженість і безперервний контроль результатів. Саме контролінг у цій системі виконує роль зв'язуючої ланки, що поєднує цільове планування з фактичними результатами, а трансформаційні наміри – з можливостями їх практичної реалізації.

Отже, формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємства на засадах контролінгу має базуватися на сукупності принципів, що задають логіку побудови та визначають вимоги до організації управлінського впливу. До ключових принципів формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємства на засадах контролінгу належать: системність, адаптивність, інтегрованість, орієнтація на результат, цифровізація процесів (рис. 1)

Рис. 1. **Принципи формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємства на засадах контролінгу,** *розроблено авторами*

Принцип системності передбачає розгляд підприємства як цілісної соціально-економічної системи, у межах якої всі елементи взаємопов'язані та взаємозалежні, тобто формування механізму і управління має здійснюватися з урахуванням комплексного впливу внутрішніх і зовнішніх факторів, а також взаємодії між стратегічними, тактичними та операційними рівнями управління. Реалізація цього принципу забезпечує узгодженість цілей, ресурсів, процесів і результатів діяльності, що є передумовою ефективного стратегічно-трансформаційного розвитку.

Принцип адаптивності відображає здатність гнучко реагувати на зміни зовнішнього середовища, включаючи економічні, технологічні, соціальні та інституційні трансформації. У сучасних умовах нестабільності та високого рівня невизначеності підприємства повинні швидко переглядати свої стратегії, бізнес-процеси та організаційні структури. Адаптивність моделі

забезпечується через використання інструментів прогнозування, сценарного аналізу, а також постійного моніторингу змін, що дозволяє своєчасно коригувати управлінські рішення [13].

Принцип інтегрованості полягає у забезпеченні взаємозв'язку між усіма підсистемами управління підприємством, включаючи фінансову, виробничу, маркетингову та кадрову. Особливе значення цей принцип має в умовах використання контролінгу, який виступає інтегруючим елементом, що об'єднує інформаційні потоки, управлінські функції та процеси прийняття рішень. Інтегрованість дозволяє уникнути фрагментарності управління та забезпечити узгодженість дій усіх структурних підрозділів підприємства.

Принцип орієнтації на результат передбачає спрямованість моделі управління на досягнення конкретних, вимірюваних і стратегічно значущих результатів, тобто, всі управлінські рішення та дії мають оцінюватися з позицій їх внеску у досягнення стратегічних цілей підприємства. Реалізація цього принципу передбачає використання системи ключових показників ефективності (KPI), що дозволяє оцінювати результативність діяльності та забезпечувати відповідальність за досягнення визначених орієнтирів.

Принцип цифровізації процесів відображає необхідність використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у системі управління підприємством. Цифровізація забезпечує автоматизацію управлінських процесів, підвищення швидкості обробки інформації, покращення якості аналітики та підтримку прийняття управлінських рішень. Впровадження цифрових інструментів, таких як ERP-системи, бізнес-аналітика (BI), штучний інтелект, дозволяє сформувати сучасну модель управління, здатну ефективно функціонувати в умовах цифрової економіки.

Таким чином, сукупність визначених принципів формує методологічний каркас механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва, забезпечуючи наукову обґрунтованість, практичну значущість та здатність до ефективної реалізації в сучасних умовах господарювання.

Для кращого розуміння змісту механізму доцільно систематизувати його функціональну основу через функції контролінгу, які забезпечують його дієвість.

Таблиця 1. Функції контролінгу у механізмі управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва, сформована авторами

Функція	Зміст функції	Управлінський ефект
Аналітична	збір, систематизація та інтерпретація внутрішньої і зовнішньої інформації	підвищення обґрунтованості управлінських рішень
Планувальна	формування стратегічних орієнтирів, цілей і параметрів розвитку	узгодженість напрямів трансформації
Контрольна	моніторинг показників, оцінка відхилень від запланованих параметрів	своєчасне виявлення проблем і відхилень
Координаційна	узгодження дій підрозділів, ресурсів і процесів	синергія управлінської діяльності
Прогностична	оцінка тенденцій, сценаріїв і потенційних ризиків	зниження невизначеності та ризиків

Представлені у табл. 1 функції контролінгу у механізмі управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва демонструють, що контролінг у межах запропонованого механізму не обмежується перевіркою виконання планів. Його роль є значно ширшою: від інформаційної підтримки та прогнозування до координації і коригування трансформаційних рішень, а завдяки функціональній багатовимірності контролінг забезпечує здатність механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва не лише фіксувати стан підприємства, а й активно впливати на його стратегічну траєкторію. Крім того, запропонована систематизація функцій контролінгу дозволяє розглядати його як комплексний інструмент управління, що забезпечує інтеграцію стратегічних і трансформаційних процесів.

Наступним важливим аспектом є визначення структурних елементів механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу. Оскільки він має прикладну спрямованість, його архітектура повинна відображати не лише загальні блоки управління, а й ті елементи, через які реалізується цілеспрямований управлінський вплив (рис. 2).

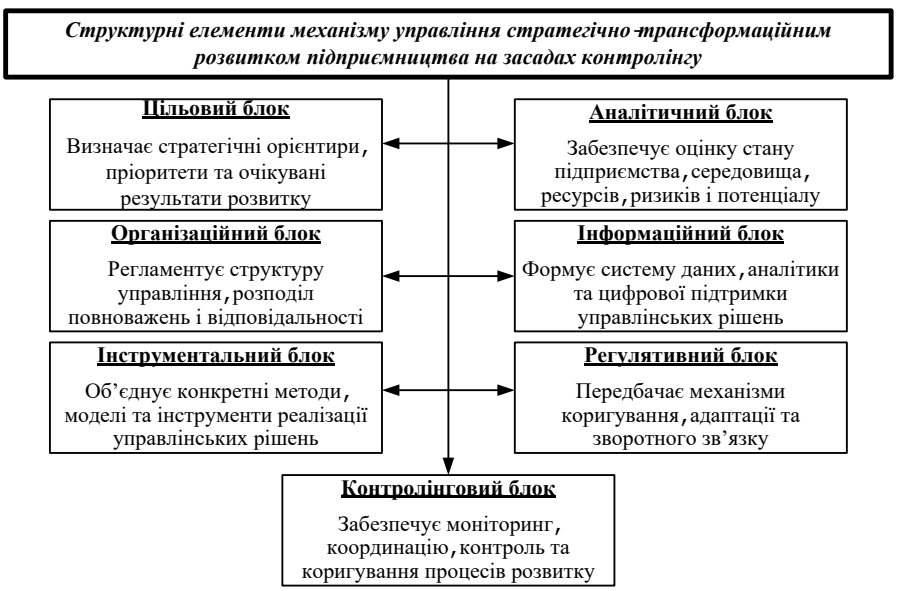

Рис. 2. **Структурні елементи механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу,** *розроблено авторами*

Механізм управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу має багатокомпонентну природу. Цільовий блок виконує фундаментальну роль, оскільки без чітко визначених стратегічних орієнтирів механізм втрачає спрямованість; тут формулюються

пріоритети стратегічно-трансформаційного розвитку: зміна бізнес-моделі, підвищення інноваційної активності, розширення ринкових позицій, цифрова модернізація, зміцнення фінансової стійкості та розвиток людського капіталу. Від якості постановки цілей залежить узгодженість усіх інших елементів механізму.

Аналітичний блок забезпечує діагностичну основу механізму, що включає оцінювання фінансово-економічного стану підприємства, аналіз зовнішнього середовища, визначення рівня цифрової зрілості, оцінку кадрового потенціалу, виявлення загроз і можливостей. Завдяки цьому стає можливим обґрунтувати, які трансформаційні зміни є доцільними, наскільки підприємство готове до їх реалізації та які ресурси для цього необхідні.

Організаційний блок визначає архітектуру управлінської взаємодії – у його межах встановлюються ролі суб'єктів управління, розподіляються повноваження, визначаються центри відповідальності та закріплюються процедури взаємодії між підрозділами. Для ефективності роботи механізму важливо, щоб організаційна структура не лише формально відображала ієрархію, а й забезпечувала реальну координацію трансформаційних процесів.

Інформаційний блок у сучасних умовах набуває стратегічного значення. Він охоплює системи збору, накопичення, обробки, візуалізації та передачі даних, які забезпечують керівництво своєчасною, точною та релевантною інформацією. Саме цей блок створює основу для використання цифрових рішень, автоматизації аналітики та підвищення об'єктивності управлінських висновків.

Контролінговий блок є ядром механізму та забезпечує узгодження стратегічних цілей із ресурсними можливостями,моніторинг ключових показників, фіксує відхилення, виявляє причини проблемних ситуацій і ініціює коригувальні управлінські впливи. Його особливість полягає в тому, що він поєднує стратегічний і оперативний рівні управління, створюючи замкнений цикл «ціль – реалізація – оцінка – коригування».

До інструменталь0ного блоку доцільно включити як стратегічні, так і контролінгові інструменти, застосування яких підвищує результативність управління. Найбільш ефективними в умовах турбулентного зовнішнього середовища є: Balanced Scorecard; система KPI; бізнес-аналітика (BI); сценарне планування; фінансове моделювання; стратегічний, операційний та факторний ан0аліз;бюджету вання та управління за центрами відповідальності; моніторинг відхилень і система зворотного зв'язку [14]. Застосування цього інструментарію дозволяє перетворити механізм із загальної концептуальної конструкції на практично реалізовану систему управлінського впливу.

Регулятивний блок забезпечує реалізацію зворотнього зв'язку, внесення коректив до стратегічних, організаційних, ресурсних і процесних параметрів залежно від результатів моніторингу. Наявність такого блоку забезпечує здатність механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва до самоналаштування та безперервного вдосконалення.

Логічним продовженням формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу є

визначення послідовності його практичної реалізації, що передбачає поетапний підхід, який забезпечує узгоджене функціонування всіх блоків та дозволяє трансформувати теоретичні положення у конкретні управлінські дії (рис. 3).

На першому етапі здійснюється діагностика стану підприємства, яка охоплює комплексну оцінку його фінансово-економічних показників, ресурсного потенціалу, конкурентних позицій та рівня організаційного розвитку. Особлива увага приділяється аналізу зовнішнього середовища, зокрема ринкових тенденцій, технологічних змін та інституційних факторів. Результатом цього етапу є формування інформаційної основи для подальшого стратегічного планування.

Другий етап передбачає формування стратегічних цілей, які визначають довгострокові орієнтири розвитку підприємства. На цьому рівні відбувається узгодження місії, бачення та ключових пріоритетів розвитку, що забезпечує цілісність управлінської політики. Важливим аспектом є встановлення чітких, вимірюваних та досяжних цілей, що відповідають принципу орієнтації на результат.

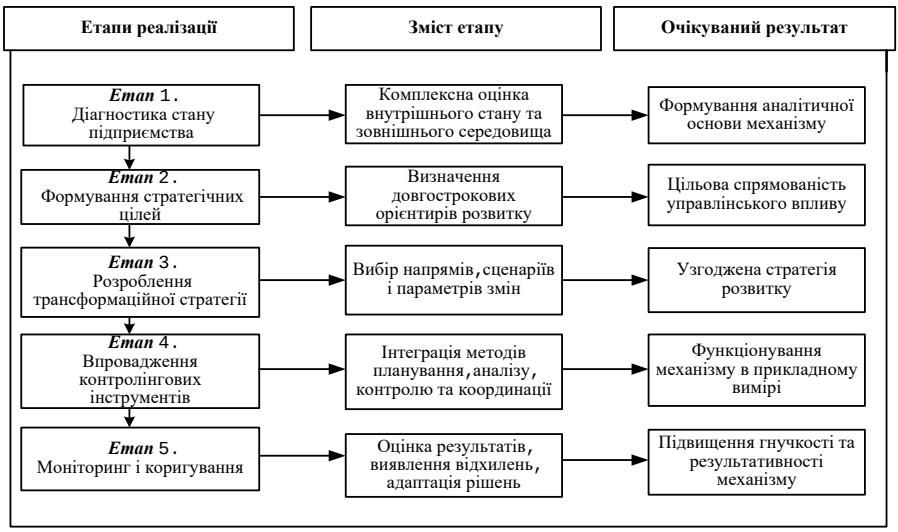

Рис. 3. **Етапи реалізації механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва,** *розроблено авторами*

Наступним етапом є розроблення трансформаційної стратегії, яка конкретизує шляхи досягнення визначених цілей та передбачає вибір інструментів і механізмів їх реалізації. У межах цього етапу визначаються ключові напрями змін, зокрема цифрова трансформація, інноваційний розвиток, оптимізація бізнес-процесів та вдосконалення організаційної структури. Таким чином, стратегія виступає основою для реалізації системних перетворень у діяльності підприємства.

Четвертий етап передбачає запровадження інструментів контролінгу, що забезпечують інформаційно-аналітичний супровід управлінського процесу. На цьому етапі створюється комплексна система контролінгу, яка інтегрує функції планування, аналізу, контролю та координації. Її використання сприяє результативній реалізації стратегії та підвищенню прозорості управління.

Завершальним етапом є моніторинг і коригування, що передбачає постійне відстеження результатів діяльності підприємства та оцінку ефективності реалізації трансформаційних заходів. У разі виявлення відхилень здійснюється коригування стратегічних і тактичних рішень, що забезпечує адаптивність моделі управління до змін зовнішнього середовища.

Формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу грунтується насамперед на створенні якісної інформаційної бази, що функціонує на основі сучасних цифрових технологій. Також суттєвою характеристикою сформованого механізму є його гнучкість та адаптивність – здатність системи управління оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища, трансформувати внутрішні процеси та швидко пристосовуватися до нових умов функціонування. Водночас механізм орієнтований на стимулювання інноваційного розвитку підприємництва через впровадження нових технологій, продуктів і бізнес-процесів.

Висновки. Результати проведеного дослідження свідчать, що формування механізму управління стратегічно-трансформаційним розвитком підприємництва на засадах контролінгу є важливою передумовою забезпечення довгострокової стійкості та конкурентоспроможності підприємства в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Запропонований підхід дозволяє інтегрувати стратегічні орієнтири розвитку з інструментами оперативного управління, що сприяє підвищенню узгодженості цілей, ресурсів і результатів діяльності підприємства та зниженню рівня фрагментарності управлінських рішень. Встановлено, що контролінг у межах механізму виконує системоутворюючу функцію, поєднуючи процеси планування, аналізу, моніторингу, координації та регулювання, що забезпечує формування цілісної інформаційно-аналітичної бази управління.

Розроблена структура механізму, яка включає цільовий, аналітичний, організаційний, інформаційний, контролінговий, інструментальний та регулятивний блоки, забезпечує комплексний управлінський вплив на процеси трансформації та створює умови для узгодженого функціонування всіх елементів системи управління. Використання сучасного інструментарію контролінгу та цифрових технологій сприяє підвищенню прозорості управлінських процесів, оперативності прийняття рішень і якості аналітичного забезпечення. Запропонована поетапна логіка реалізації механізму дозволяє забезпечити системність впровадження трансформаційних змін, а також підвищує ефективність їх практичної реалізації.

Практичне впровадження механізму створює передумови для підвищення результативності управління підприємством, зниження рівня ризиків, посилення адаптивності до змін зовнішнього середовища та формування умов для інноваційного розвитку. Запропонований механізм характеризується високим рівнем адаптивності та практичної значущості й може бути

використаний як ефективний інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємництва в умовах цифрової економіки.

1. Швіндіна, Г.О. (2017). Управління організаційним розвитком в умовах стратегічного розриву. Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка, 1, С. 60 – 64.

2. Сидорчук І. Систематизація теоретико-методологічних підходів до формування, реалізації та моделювання стратегій управління інноваційним розвитком та фінансовоекономічною безпекою підприємницьких структур. Modeling the development of the economic systems. 2021. № 2. С. 33 – 39.

3. Свистович А. П., Любчинський Л. І., Кононенко О. А., Скворцов М. Е., Яригін П. Ю., Цвик С. Р. Принципи формування та структура механізму управління сталим розвитком підприємства. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки. 2024. № 1(1). С. 148 – 16

4. Лозова О. В., Кужель Н. Л., Кужель О. В. Управління стратегічними змінами підприємства в контексті довгострокового розвитку вітчизняних компаній під час війни та в поствоєнний період. Бізнес Інформ. 2024. № 8. С. 386–392

5. Чобіток В. І., Шелест Т. М. Система управління промисловими підприємствами в умовах інноваційного розвитку: науково-практичні аспекти оцінки. Проблеми економіки. 2021. № 2(48). С. 169-180.

6. Плесюк О. С. Теоретико-методичні засади управління розвитком підприємств в умовах цифрових трансформацій бізнесу. Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут». № 33 (2025). С. 147 – 152. DOI: 10.20535/2307-5651.33.2025.335893

7. Москаленко В. В. Моделі та методи стратегічного управління розвитком підприємства : монографія / В. В. Москаленко, М. Д. Годлевський. Харків : Видавництво «Точка», 2018. 208 с. Іл. 56. Табл. 5. Бібліогр. 310 найм.

8. Гаврась Д. Р., Ємельянов О. Ю. Теоретико-методичні засади інформаційного забезпечення управління інноваційним роз-витком підприємств. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: Економічні науки. 2024. № 10(1). С. 46-52

9. Коваль З. О. Трансформація підходів до формування стратегічних можливостей підприємств в умовах невизначеності. Науковий журнал «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». № 2 (12), 2024. С. 166-175. DOI: https://doi.org/https://doi.org/10.23939/smeu2024.02.166

10. Федірець О. В., Ткач І. В., Мазур Є. І. Федірець, О., Ткач, І., & Мазур, Є. (2021). Теоретико-методичні аспекти формування системи стратегічного управління підприємством. Економіка та суспільство, (33). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-39

11. Кондратенко Н. О., Новікова М. М., Волкова М. В., Швед А. Б. Теоретико-методичні аспекти управління стратегічним розвитком промислових підприємств України. Проблеми економіки. 2022. №4. С. 163–170. https://doi.org/10.32983/2222-0712-2022-4-163-170

12. Обиденнова, Т., Дем'яненко, Т., & Шелест, О. (2026). Еволюція моделей та сучасні підходи до організаційного розвитоку підприємств. Development Service Industry Management, 1, 190 – 196. DOI: https://doi.org/10.31891/10.31891/dsim-2026-13(21)

13. Дуднєва Ю.Е., Обидєннова Т.С., Васильєва М.О. Розвиток сучасної управлінської парадигми: актуальні тренди. Електронний журнал «Ефективна економіка».2025 № 2. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.2.88

14. Обидєннова, Т., & Чобіток, І. (2025). Формування стратегії адаптивно-інноваційного розвитку підприємств в умовах цифровізації. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences, 342(3(1), 191-197. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-28

1. Shvindina, H.O. (2017). Upravlinnia orhanizatsiinym rozvytkom v umovakh stratehichnoho rozryvu [Managing organizational development in the face of strategic discontinuity] . Visnyk Sumskoho derzhavnoho universytetu. Seriia Ekonomika – Bulletin of Sumy State University. Economics Series, 1, 60 -64 [in Ukrainian].

2. Sydorchuk I. (2021). Systematyzatsiia teoretyko-metodolohichnykh pidkhodiv do formuvannia, realizatsii ta modeliuvannia stratehii upravlinnia innovatsiinym rozvytkom ta finansovoekonomichnoiu bezpekoiu pidpryiemnytskykh struktur [Systematization of theoretical and methodological approach-

es to the formation, implementation and modeling of strategies for managing innovative development and financial and economic security of business structures]. Modeling the development of the economic systems. № 2. P. 33-39 [in Ukrainian] .

3. Svystovych A. P., Liubchynskyi L. I., Kononenko O. A., Skvortsov M. E., Yaryhin P. Yu., Tsvyk S. R. (2024). Pryntsypy formuvannia ta struktura mekhanizmu upravlinnia stalym rozvytkom pidpryiemstva [Principles of formation and structure of the mechanism for managing the sustainable development of an enterprise]. Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal «Internauka». Seriia: Ekonomichni nauky – International scientific journal "Internauka". Series: Economic Sciences. No 1(1). S. 148-16 [in Ukrainian].

4. Lozova O. V., Kuzhel N. L., Kuzhel O. V. (2024). Upravlinnia stratehichnymy zminamy pidpryiemstva v konteksti dovhostrokovoho rozvytku vitchyznianykh kompanii pid chas viiny ta v postvoiennyi period [Managing strategic changes in an enterprise in the context of long-term development of domestic companies during the war and in the post-war period]. Biznes Inform – Business Inform. No 8. S. 386-392 [in Ukrainian].

5. Chobitok V. I., Shelest T. M. (2021). Systema upravlinnia promyslovymy pidpryiemstvamy v umovakh innovatsiinoho rozvytku: naukovo-praktychni aspekty otsinky [The management system of industrial enterprises in the conditions of innovative development: scientific and practical aspects of assessment]. Problemy ekonomiky – Problems of economy. № 2(48). S. 169-180 [in Ukrainian].

6. Plesiuk O. S. (2025) Teoretyko-metodychni zasady upravlinnia rozvytkom pidpryiemstv v umovakh tsyfrovykh transformatsii biznesu [Theoretical and methodological principles of enterprise development management in the context of digital business transformations]. Ekonomichnyi visnyk NTUU «Kyivskyi politekhnichnyi instytut» Economic Bulletin of NTUU "Kyiv Polytechnic Institute". № 33. S. 147-152. DOI: 10.20535/2307-5651.33.2025.335893 [in Ukrainian].

7. Moskalenko V. V. Modeli ta metody stratehichnoho upravlinnia rozvytkom pidpryiemstva : monohrafiia [Models and methods of strategic management of enterprise development: monograph] / V. V. Moskalenko, M. D. Hodlevskyi. Kharkiv : Vydavnytstvo «Tochka», 2018. 208 s. Il. 56. Tabl. 5. Bibliohr. 310 naim [in Ukrainian] .

8. Havras D. R., Yemelianov O. Yu. (2024). Teoretyko-metodychni zasady informatsiinoho zabezpechennia upravlinnia innovatsiinym roz-vytkom pidpryiemstv [Theoretical and methodological principles of information support for the management of innovative development of enterprises.]. Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal «Internauka». Seriia: Ekonomichni nauky – International scientific journal "Internauka". Series: Economic Sciences. No 10(1). S. 46-52 [in Ukrainian].

9. Koval Z. O. (2024)/ Transformatsiia pidkhodiv do formuvannia stratehichnykh mozhlyvostei pidpryiemstv v umovakh nevyznachenosti [Transformation of approaches to the formation of strategic capabilities of enterprises in conditions of uncertainty]. Naukovyi zhurnal «Menedzhment ta pidpryiemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku» – Scientific journal "Management and Entrepreneurship in Ukraine: Stages of Formation and Problems of Development". № 2 (12). S. 166-175. DOI https://doi.org/https://doi.org/10.23939/smeu2024.02.166 [in Ukrainian].

10. Fedirets O. V., Tkach I. V., Mazur Ye. I. Fedirets, O., Tkach, I., & Mazur, Ye. (2021). Teoretyko-metodychni aspekty formuvannia systemy stratehichnoho upravlinnia pidpryiemstvom [Theoretical and methodological aspects of the formation of a system of strategic management of an enterprise] Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society, (33). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-39 [in Ukrainian]

11. Kondratenko N. O., Novikova M. M., Volkova M. V., Shved A. B. (2022). Teoretyko-metodychni aspekty upravlinnia stratehichnym rozvytkom promyslovykh pidpryiemstv Ukrainy [Theoretical and methodological aspects of managing the strategic development of industrial enterprises in Ukraine]. Problemy ekonomiky – Problems of economy. №4. C. 163-170. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2022-4-163-170

12. Obydiennova, T., Demianenko, T., & Shelest, O. (2026). Evoliutsiia modelei ta suchasni pidkhody do orhanizatsiinoho rozvytoku pidpryiemstv [Evolution of models and modern approaches to organizational development of enterprises]. Development Service Industry Management, 1, 190-196. DOI: https://doi.org/10.31891/10.31891/dsim-2026-13(21) [in Ukrainian].

13. Dudnieva Yu.E., Obydiennova T.S., Vasylieva M.O. (2025)/ Rozvytok suchasnoi upravlinskoi paradyhmy: aktualni trendy [Development of the modern management paradigm: current trends]. Elektronnyi zhurnal «Efektyvna ekonomika» –Electronic journal "Effective Economy".№ 2. DOI: http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.2.88 [in Ukrainian].

14. Obydiennova, T., & Chobitok, I. (2025). Formuvannia stratehii adaptyvno-innovatsiinoho rozvytku pidpryiemstv v umovakh tsyfrovizatsii [Formation of a strategy for adaptive and innovative development of enterprises in the context of digitalization]. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences, 342(3(1), 191-197. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-342-3(1)-28 [in Ukrainian].